

Шановні батьки, бабусі й дідусі!

Першого вересня ваші діти й онуки стали першокласниками. Перший рік навчання буде для них роком нових знайомств, звикання до однокласників і вчителів, роком творчих успіхів і пізнання невідомого.

Ми, дорослі, - і вчителі, і батьки - хочемо, щоб шкільне життя дитини було наповнене позитивними емоціями. Для цього ми повинні створювати комфортні умови й підтримувати в дитини бажання вчитися, ходити до школи, спілкуватися з учителями й однокласниками.

Щоб навчання було успішним, ми маємо зробити так, щоб дитина прийняла наші вимоги. Ви, батьки, можете чимало зробити для того, щоб дитина любила школу й навчалася з радістю.

Передусім цікавтеся шкільними подіями. Знання учнів першого класу не оцінюються в балах, тому замість "Яку оцінку ти отримав?" запитайте: "Що сьогодні було найцікавіше?", "Чим ви займалися на уроці читання?", "Що веселого було на уроці фізкультури?", "У які ігри ви грали?", "Чим вас сьогодні годували в їдальні?", "З ким ти подружився в класі?" тощо.

Якщо діти не можуть відповісти на, здавалося б, прості запитання, не хвилюйтеся, не засмучуйтеся, а головне - не дратуйтеся.

Пам'ятайте: для дитини нормально чогось не вміти й не знати. Цим не можна дорікати. Не порівнюйте дитину з іншими, хваліть її за успіхи й досягнення.

Пам'ятайте: ваша дитина навчатиметься в школі не так, як колись навчалися ви. Ніколи не сваріть дитину образливими словами за нездатність щось зрозуміти або зробити. Оцінюйте лише позитивно навчання вашого малюка, навіть якщо вам здається, що його успіхи явно недостатні.

Живіть в ім'я своєї дитини, виявляйте до неї якнайбільше уваги, переймайтеся кожною невдачею малюка і радійте навіть найменшим його успіхам. Будьте йому другом, тоді малюк довірить вам найпотаємніше.

Навчайтесь разом із дитиною, об'єднайтеся з нею проти труднощів, станьте її союзником, а не супротивником або стороннім спостерігачем. Вірте в дитину, вірте в учителя.